

- uchylenie pkt 1, 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku a w konsekwencji:
- zasądzenie na rzecz wnoszącej odwołanie odpowiedniego zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę i odszkodowania za poniesioną szkodę materialną;
- zasądzenie na rzecz wnoszącej odwołanie odpowiedniego odszkodowania związanego z konsekwencjami zniesławiających ją oświadczeń FRA oraz ze szkodą dla jej reputacji zawodowej i osobistej;
- obciążenie FRA kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący: naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie dopuszczalności nowego zarzutu i dowodów przedstawionych na podstawie art. 85 regulaminu postępowania; naruszenia prawa do bycia wysłuchanym; braku rzetelnego procesu; naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej ustanowionej w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; ograniczenia praw i naruszenia art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w ramach pkt 112, 115–117, 126, 140–142 wysuniętych przez wnoszącą odwołanie żądań odszkodowania w związku z rzekomym naruszeniem art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾, naruszeniem art. 8 EKPC i naruszeniem pkt 63–65 wyroku Bavarian Lager ⁽²⁾; naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do pierwotnego częściowego ujawnienia erga omnes i następnie pełnego ujawnienia danych osobowych wnoszącej odwołanie; naruszenia równowagi prawnej ustanowionej przez prawodawcę UE między rozporządzeniem nr 1049/2001 a rozporządzeniem nr 45/2001 ⁽³⁾; oraz naruszenia wyroku Bavarian Lager.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 134 i 135 regulaminu postępowania oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia; naruszenia orzecznictwa w zakresie kosztów; ograniczenia praw i naruszenia art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 66 regulaminu postępowania; odmowy uwzględnienia wniosku o pominięcie pewnych szczególnie wrażliwych informacji zawartych w wyroku T-838/16; późniejszego nadmiernego uszczegółowienia wyroku, jak również braku zgodnego z prawem składu piątej izby bez możliwości działania w składzie rozszerzonym lub skutecznego głosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 29 czerwca 2010 r., Komisja/Bavarian Lager (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2019 r. w sprawie T-762/15, Sony i Sony Electronics/Komisja, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Sony Corporation i Sony Electronics, Inc

(Sprawa C-697/19 P)

(2019/C 383/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (zwane dalej „Sony” lub „wnoszącymi odwołanie”) (przedstawiciele: N. Levy i R. Snelders, adwokaci, E.M. Kelly, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Ewentualnie, gdyby stan postępowania nie pozwalał Trybunałowi na wydanie orzeczenia, wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, gdy zastąpił swoim uzasadnieniem uzasadnienie decyzji [decyzja Komisji C(2015) 7135 wersja ostateczna w sprawie AT.39639 – Napędy optyczne].

- Decyzja ta opiera się na ustaleniu, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w „kilku odrębnych naruszeniach”, które można również uznać za jednolite i ciągłe naruszenie. Sąd przyjął, że nie udowodniono wszystkich indywidualnych kontaktów wskazanych w decyzji.
- Kontakty, których nie udowodniono, nie mogą stanowić naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE. Sąd potwierdził jednak zawarte w decyzji ustalenie dotyczące jednolitego i ciągłego naruszenia w oparciu o te nieudowodnione kontakty składające się na „zbiór poszlak”, na którym Komisja mogła się oprzeć. Sąd naruszył prawo, zastępując uzasadnienie decyzji swoim własnym uzasadnieniem.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo, potwierdzając wniosek dotyczący uczestnictwa w jednolitym i ciągłym naruszeniu w zarzucanym okresie w oparciu o jeszcze mniejszą liczbę kontaktów niż liczba wskazana w decyzji.

- Sąd niesłusznie orzekł, że Sony uczestniczyła w zarzucanym naruszeniu w sposób ciągły w okresie od dnia 23 sierpnia 2004 r. do dnia 15 września 2006 r., mimo że przyjął, iż Komisja nie wykazała żadnych antykonkurencyjnych kontaktów z udziałem Sony w odniesieniu do okresu wynoszącego około ośmiu miesięcy.
- Rozumowanie Sądu jest wewnętrznie niespójne, ponieważ wprawdzie Sąd uznał, że nie udowodniono kontaktów z udziałem Sony w odniesieniu do okresu dłuższego niż sześć miesięcy, lecz stwierdził on też, że kontakty te miały miejsce co „dwa lub trzy miesiące”.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że jednolite i ciągłe naruszenie składało się koniecznie z szeregu odrębnych naruszeń.

- Sąd nie stwierdził, że Komisja naruszyła przysługujące Sony prawo do obrony, mimo że Komisja uznała w decyzji, nie podnosząc wcześniej tej kwestii w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że zarzucane zachowanie stanowiło nie tylko jednolite i ciągłe naruszenie, lecz również kilka odrębnych naruszeń.
- Sąd niesłusznie orzekł, że Komisja przedstawiła wystarczające uzasadnienie w zakresie wniosku, że Sony dopuściła się kilku odrębnych naruszeń.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo, zasady równego traktowania i proporcjonalności oraz nie przedstawił uzasadnienia, gdy utrzymał w mocy grzywnę nałożoną na Sony w oparciu o te same dochody co dochody, które stanowiły podstawę odrębnej grzywny nałożonej na Lite-On.

- Sąd naruszył przewidzianą w wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien zasadę, zgodnie z którą wartość sprzedaży powinna „odzwierciedlać gospodarcze znaczenie naruszenia”, „jak i stopień zaangażowania każdego z uczestniczących w nim przedsiębiorstw”, oraz naruszył zasady równego traktowania i proporcjonalności.
- Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie ustosunkował się do argumentu, zgodnie z którym podwójne liczenie zwiększyło gospodarcze znaczenie naruszenia.
- Sąd naruszył prawo, oddalając argument wnoszących odwołanie, zgodnie z którym Komisja nie uzasadniła odstąpienia od swojej ustalonej praktyki.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2019 r. w sprawie T-763/15, Sony Optiarc i Sony Optiarc America/Komisja, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Sony Optiarc, Inc i Sony Optiarc America, Inc

(Sprawa C-698/19 P)

(2019/C 383/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc (zwane dalej „Sony” lub „wnoszącymi odwołanie”) (przedstawiciele: N. Levy i R. Snelders, adwokaci, E.M. Kelly, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Ewentualnie, gdyby stan postępowania nie pozwalał Trybunałowi na wydanie orzeczenia, wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, gdy zastąpił swoim uzasadnieniem uzasadnienie decyzji [decyzja Komisji C(2015) 7135 wersja ostateczna w sprawie AT.39639 – Napędy optyczne].

- Decyzja ta opiera się na ustaleniu, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w „kilku odrębnych naruszeniach”, które można również uznać za jednolite i ciągle naruszenie. Sąd przyjął, że nie udowodniono wszystkich indywidualnych kontaktów wskazanych w decyzji.